

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010234
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4622010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. J. , pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, spáchané sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a sčasti dokonané, o sťažnosti odsúdeného A. J. proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany z 23.01.2023, sp. zn. 3Nt/5/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. februára 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. J. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“), uznesením z 23.01.2023, sp. zn. 3Nt/5/2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodov § 399 odsek 2 Trestného poriadku odmietol návrh odsúdeného A. J. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/46/2016 zo dňa 05.12.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/46/2016 zo dňa 20.03.2019 a s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/44/2019 zo dňa 12.06.2019. Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený už jedenkrát podal návrh na povolenie obnovy konania v uvedenej právoplatnej veci, jeho návrh bol právoplatne zamietnutý a to uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1Nt/36/2019 zo dňa 02.03.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/30/2020 zo dňa 30.04.2020. Uviedol, že v tomto konaní (1Nt/36/2019) už boli odsúdenému zamietnuté návrhy na vypočutie svedka Z. J. - psovoda PZ Topoľčany, znalecké skúmanie DNA, trasologických stôp, domovej prehliadky, pri ktorej mali byť odsúdenému zaistené mobilné telefóny a ktorá v pôvodnom konaní vykonaná nebola a za dôkaz skôr neznámy nemožno považovať námietky odsúdeného k hodnoteniu dôkazov v konaní 1T/46/2016, ako napr. spôsob skúmania trasologickej stopy, zabezpečenie fotodokumentácie, spôsob vykonania výsluchu svedka R. U., či nevykonanie rekognície. Zistil, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania 1Nt/36/2019 už bol vypočutý svedok R. U., pričom bolo konštatované, že tento vypovedal obdobne ako v pôvodnom konaní a jeho výpoveďou neboli zistené žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Návrh odsúdeného vyhodnotil preto len opakovaním návrhu na povolenie obnovy konania, o ktorej už bolo rozhodnuté v konaní 1Nt/36/2019 a odsúdený neuvádza žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, práve naopak, navrhuje vykonanie rovnakých dôkazov, o ktorých už bolo súdom právoplatne rozhodnuté v konaní 1Nt/36/2019 alebo dokonca aj v pôvodnom konaní, pričom ich navrhuje vykonať opätovne a namieta spôsob ich vykonania. Zdôraznil, že v rámci povolenia obnovy konania nie je úlohou súdu preskúmať vykonané dokazovanie v pôvodnom konaní a ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v pôvodnom konaní. K námietke odsúdeného k právnej kvalifikácii skutku uviedol, že ju odsúdený namietať už v pôvodnom konaní, teda nejde o novú skutočnosť a Okresný súd Topoľčany rozhodoval podľa zákona účinného v čase spáchania skutku, a preto nie je možné v prípade

odsúdeného aplikovať zákona č. 214/2019 Z. z., pretože tento nadobudol účinnosť 01.08.2019, pričom k právoplatnému odsúdeniu páchateľa došlo rozsudkom 1T/46/2019 zo dňa 05.12.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/46/2019 zo dňa 20.03.2019 a s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/44/2019 zo dňa 12.06.2019, teda pred účinnosťou uvedeného zákona. Záverom uviedol, že odsúdený v aktuálnom návrhu na povolenie obnovy konania neuvádzal žiadne nové skutočnosti a dôkazy, len poukázal opätovne na tie, ktoré uviedol pri predchádzajúcom návrhu a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním, preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, v súlade s ustanovením § 402 odsek 2 Trestného poriadku odmietol.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote, teda včas, sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu, ako i vo svojom mene.

V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojho obhajcu namietal, že ako už v návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, v pôvodnom trestnom konaní a taktiež následne aj odvolacím súdom bola na jeho trestnú vec nesprávne pri uznaní viny aplikovaná kvalifikovaná skutková podstata podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a teda mu bola uplatňovaná pri výmere ukladaného trestu trestná sadzba od 3 do 10 rokov trestu odňatia slobody, namiesto trestnej sadzby 0 až 2 roky, ktorá by bola uplatnená v prípade, pokiaľ by súd rozhodoval v rámci správnej právnej kvalifikácie jeho konania podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorej všetky znaky (objektívne i subjektívne) boli jeho protiprávnym konaním naplnené. Mal za to, že okresný súd v pôvodnom trestnom konaní pristúpil k uplatneniu nesprávnej (prísnejšej) právnej kvalifikácie, než o akú sa malo správne jednať a to výlučne v dôsledku nesprávneho ovplyvnenia zjednocujúcim stanoviskom trestnoprávneho kolégia NS SR v Bratislave č. Tpj 78/2011 zo dňa 12.12.2011, ktoré však nemalo povahu zákona ani iného všeobecne záväzného právneho predpisu (ani silu rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorým je možné odstrániť nedostatky právnej úpravy) a s ktorým sa po mnohé roky súdna (ani ostatná právna) prax nestotožnila, a ktoré niektoré sudy vôbec pri svojom rozhodovaní nezohľadňovali, pričom napr. okresný súd sa týmto stanoviskom začal riadiť len zhruba rok či dva pred vynesením rozsudku v mojej trestnej veci. Dal do pozornosti, že uvedené zjednocujúce stanovisko nebolo pre okresný súd pri rozhodovaní o jeho trestnej veci v pôvodnom konaní podľa jeho názoru nijako záväzné a súd mal v rámci vlastnej rozhodovacej právomoci možnosť rozhodnúť o právnej kvalifikácii tak, ako v rovnakých prípadoch rozhodoval zhruba do r. 2016. Mal za to, že jeho návrh na povolenie obnovy konania bol v celom rozsahu dôvodný, že boli splnené podmienky obnovy konania, ako ich uvádza § 394 Trestného poriadku, nakoľko uvedené nové skutočnosti vtedy súdu neznáme by jednoznačne odôvodňovali iné rozhodnutie súdu v pôvodnom konaní o výške uloženého mu trestu odňatia slobody, nakoľko by sa jednalo o oveľa miernejšiu trestnú sadzbu trestu odňatia slobody. Mal tiež za to, že jedine týmto spôsobom, teda povolením obnovy konania je možné odstrániť absolútnu nespravodlivosť, ktorú podľa jeho názoru oprávnene pociťuje vzhľadom k tomu, že za závažnosťou totožný skutok boli iní páchatelia okresným súdom do r. 2016 trestaní v rámci trestnej sadzby 0-2 roky trestu odňatia slobody, na rozdiel od trestnej sadzby 3-10 rokov trestu odňatia slobody, v rámci ktorej bol trestaný aj on. Nesúhlasil s názorom súdu, že by ním uplatnené dôvody už boli predtým uplatňované či už v pôvodnom konaní alebo v konaní o obnove konania.

Žiadal preto, aby nadriadený súd rozhodol vo veci podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku tak, že zruší napadnuté uznesenie a aby sám vo veci rozhodol tak, že v zmysle § 400 a nasl. Trestného poriadku povolí obnovu konania v zmysle jeho návrhu na povolenie obnovy konania.

Odsúdený v písomných dôvodoch sťažnosti vo svojom mene uviedol, že jeho návrh na povolenie obnovy konania zo dňa 06.06.2022, dôvodmi označenými pod bodom 1. a 2. neboli nikdy uplatnené na okresnom súde v pôvodnej obnove konania pod sp. zn. 1Nt/36/2019 ani k dovolaciemu súdu k č. k. 2Tdo 68/2020, takže ide jednoznačne o novú skutočnosť po právoplatnom odsúdení, ktorá sa uplatňuje, ak rozsudok ešte nebol plne vykonaný a nie tak, ako to mylne odôvodňuje okresný súd. Ďalej uviedol, že v bode 5. jeho návrhu - odobratie a použitie pachovej stopy policajným psovodom Z. J., bolo uplatnené nezákonným spôsobom, a preto nejde len o opakovanie jeho návrhu na obnovu konania a výsluch tohto svedka prispeje k objasneniu veci a dôkazom už známym, ktoré v súhrne môžu byť kľúčové a taktiež domová prehliadka - ide o nový dôkaz. Namietal, že v súhrne dôkazov sa okresný súd absolútne nijak nevysporiadal a neodôvodnil výpoveď svedka poškodeného R. U., ani s nevykonanou rekogníciou jeho osoby naživo, ako kľúčových dôkazov, ktoré bol povinný odôvodniť s poukazom na uznesenie ústavného súdu č. k. II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012.

V závere vytkol okresnému súdu, že: mu bolo upreté právo obhajoby na spravodlivý proces bez prejednania predmetnej trestnej veci na verejnom zasadnutí; nebolo mu umožnené preštudovanie spisu 1Nt/36/2019 (lebo celý trestný spis absentoval) a ani mu súd neumožnil žiadne kópie zo spisov po

skončení študovania spisov; neprejednanie veci na verejnom zasadnutí mu bolo uprené právo aj na postup podľa § 396 odsek 5 Trestného poriadku, nakoľko súd vydaným uznesením odmietol všetky jeho zákonné práva uplatnené v tejto obnove konania a odôvodnenie je neprimerane formalistické a v konkrétnych okolnostiach prípadu neopodstatnene reštriktívna interpretácia zákonných ustanovení; neboli zabezpečené dôkazy v jeho prospech; že vo veci nebolo vykonané riadne a účinné vyšetrovanie. Žiadal preto krajský súd aby zrušil vydané uznesenie a vec vrátil na okresný súd k prejednaniu na verejnom zasadnutí a uviedol, že sa stotožňuje aj so sťažnosťou, ktorú v jeho mene podal jemu ustanovený obhajca.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil vec 10.02.2023 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa nesplnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a na poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdeného, ani prostredníctvom obhajcu, odsúdený neuviedol také skutočnosti, argumenty, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé, z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania, spochybniť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval.

Nadriadený súd sa tak, ako i súd prvého stupňa nestotožňuje so sťažnostnými námietkami odsúdeného, že na jeho trestnú vec bola v pôvodnom konaní nesprávne pri uznaní viny aplikovaná kvalifikovaná skutková podstata podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a že by ním uplatnené dôvody už boli predtým uplatňované v pôvodnom konaní alebo v predchádzajúcom konaní o obnove konania, nakoľko odsúdený opakovane navrhuje vykonanie rovnakých dôkazov a uvádza skutočnosti, ktoré boli odsúdeným prerokúvané jednak v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 1T/46/2016, kde sa s názorom súdu prvého stupňa stotožnil aj krajský súd, ako súd odvolací, rozsudok zo dňa 05.12.2018 považoval za zákonné a správne rozhodnutie a taktiež i v poradí prvom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vedenom pod sp. zn. 1Nt/36/2019. K posúdeniu skutku odsúdeného sa vyjadril v rámci dovolacieho konania vedeného pod sp. zn. 2 Tdo 68/2020 Najvyšší súd SR pričom uviedol, že zákon z 26.06.2019 nadobudol účinnosť 01.08.2019, pričom k odsúdeniu páchatel'a došlo rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 05.12.2018, sp. zn. 1T/46/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 12.06.2019, sp. zn. 2To/44/2019 a teda v danom prípade nebolo možné aplikovať zákon č. 214/2019 Z. z., nakoľko uznesenie odvolacieho súdu bolo vydané pred účinnosťou tohto zákona.

V konaní o obnove konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové v zmysle vyššie citovaného ustanovenia je potrebné považovať také skutočnosti, ktoré neboli pred rozhodnutím súdu predmetom zisťovania alebo dokazovania. Naproti tomu za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisového materiálu a to aj vtedy, keď sa súd vo svojom rozhodnutí s nimi nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania.

Súd prvého stupňa teda postupoval správne, keď návrh odsúdeného podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 399 odsek 2 Trestného poriadku napadnutým uznesením odmietol.

Nadriadený súd považuje za potrebné uviesť, že súd o povolení na obnovu konania rozhoduje na verejnom zasadnutí (§ 291 a nasl. Trestného poriadku), na ktorom prejedná skutočnosti, ktoré boli

predmetom pôvodného konania. Ustanovenie § 402 odsek 2 Trestného poriadku upravuje podmienky, v prípade splnenia ktorých možno návrh na povolenie obnovy konania odmietnuť aj na neverejnom zasadnutí (§ 301 Trestného poriadku). Takýto postup prichádza do úvahy najmä vtedy, ak je z podaného návrhu zrejmé, že je nedôvodný, pretože obsahuje rovnaké skutočnosti, pre ktoré už bol v minulosti zamietnutý. Opakovaným návrhom na obnovu konania v zmysle § 402 odsek 2 Trestného poriadku nie je návrh, ktorý popri opakovaných skutočnostiach a dôkazoch obsahuje aj také skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené v predošlom návrhu na obnovu konania. Pokiaľ by sa však význam v predošlom návrhu bezúspešne uplatnených dôkazov a skutočností pre uplatnenie obnovy konania nezmenil ani vzhľadom na nové skutočnosti a dôkazy, netreba sa nimi na verejnom zasadnutí zaoberať (viď R 16/1989). V prejednávacom konaní odsúdený v návrhu neuviedol žiadne nové skutočnosti, na základe ktorých by bolo potrebné rozhodovať o návrhu na verejnom zasadnutí a z ktorých by bolo možné posúdiť, že sú takého charakteru, že je potrebné nariadiť verejné zasadnutie. Tieto skutočnosti musia byť zrejmé už zo samotného návrhu. Odsúdený nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval zmene dôkaznej situácie a predstavoval by naplnenie dôvodov pre povolenie obnovy konania.

Nadriadený súd taktiež nezistil porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie povinností obhajcu.

Záveru súdu prvého stupňa, o odmietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania sú preto opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné opakovane poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.